

pozdějším návrhem na vnucenou dražbu, jelikož tato jest zvláštním druhem exekuce, odlišným od té, která byla povolena. Bezdůvodnému rekursu bylo proto odepřito úspěchu.

Čís. 143.

V nové firmě kupce jednotlivce, jež zapsána býti má v řeči české, musí rodové jméno ženské míti koncovku, ženský rod vyznačující (-ová).

(Rozh. ze dne 23. dubna 1919, R I 158/19.)

Návrh na zápis firmy »M. Spitzer« do obchodního rejstříku byl rejstříkovým soudem (krajským soudem v Kutné Hoře) zamítnut a žadatelce vrácen. Důvody: Matylda Spitzerová žádá za zápis firmy (»M. Spitzer«) jako firmy kupce jednotlivce a to jako firmy nové. Nová firma kupce musí obsahovati pravé občanské (rodové) jméno kupce s příjmením nebo bez něho (čl. 16 a 18 obch. zák.). Občanským jménem žadatelky není v řeči české »Spitzer«, nýbrž »Spitzerová«. Z toho jde, že žádaný zápis firmy »M. Spitzer« jest dle čl. 16 obch. zák. nepřipustným a slušelo proto návrh zamítnouti. — Rekursní soud (vrchní zemský soud v Praze) rekursu navrhovatelky nevyhověl. Důvody: Stížnost není odůvodněna a odkazuje se ke správným důvodům usnesení v odpor bráného, k nimž vzhledem k vývodům stížnosti připomíná se toto: Poněvadž žádost o protokolování sepsána jest jazykem českým a jedná se o obchod ve městě českém, jest za to míti, že jedná se o firmu českou. Dle § 16 obch. zák. smí kupec jednotlivce jen svého jména rodinného (občanského) za firmu užití, musí tedy firma pravdivě a nepochybně vyznačovati majitele obchodu. Rodinným (občanským) jménem majitelky obchodu jest v jazyce českém, jak její žádost sama dokazuje, Spitzerová a, kdyby česká firma zněla M. Spitzer, neodpovídala by požadavku pravdivosti firmy plynoucímu z nutné ochrany zájmů odběratelů i věřitelů, by věděli, že majitelkou jest žena. Námitka, že v jazyce německém tomu tak není, padá, poněvadž jde o firmu přihlášenou česky. Ostatně v říši německé, aby pravdivost firmy byla zabezpečena, předpisuje § 18 obch. zák., by jméno (křestní jméno) bylo vypsáno. Také námitka, že by rodová přípona mála cizozemské obchodní přátele, jest vratkou, poněvadž i cizincům jazyková zvláštnost češtiny nebude neznámá a záhy na ni zvyknou a jistě jim bude méně vaditi, než nejistota, je-li majitelkou obchodu žena či muž, což by tím více tam bylo na snadě, kde by jazyková nesprávnost byla obchodním přátelům známa.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu navrhovatelky nevyhověl, poněvadž tu není podmínek v § 16 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z., za kterých přípustno jest v odpor bráti potvrzující usnesení soudu rekursního.

Čís. 144.

Podnikatele staveb považovati jest za obchodníka podle čl. 271 č. 1 a 272 č. 1 obch. zák.